

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Afusellant thrillers ianquis

La trama. Iraq i A Coruña, 2003. Un escamot de soldats espanyols es veu embolicat en una matança de ciutadans iraquians indefensos.

La pel·lícula. A Daniel Calparsoro (Barcelona, 1968) li va sortir la rifa amb *Celda 211*. O quan un thriller carceller assaltava, pistola en mà, les taquilles de l'Estat de les Autonomies Autistes, arrasant amb un munt de Goyas. Basant-se en la novel·la (com no!) homònima de Fernando Marías, ara ens munta un trepidant scalextric amb ganes de passar la mà per la cara als ianquis inventors del gènere. Calparsoro prou que fa tot el que pot per assemblar-se al Paul Greengrass del mite de Bourne. Problemes de memòria, d'identitat, de fidelitat a un sistema, salpebren un relat que es pretén crític amb una realitat que, a hores d'ara, ja poc que importa

a l'opinió pública. Allò del Trio de les Açores, o quan el Bush jr., Tony Blair i el José Mari Aznar ens abocaven a una guerra colonialista (el petroli al fons), tot buscant armes de destrucció massiva... ¿Qui se'n recorda de la fal·làcia interessada d'aquests tres mentiders compulsius? Doncs això. Visualitzant un guió generós en situacions límit, Calparsoro juga a plantar-li canya a la Kathryn Bigelow (*En tierra hostil*), convençut, potser, que així es fa content al personal que passa per taquilla. Però siguem seriosos.

¿Qui es pot creure que el camaleònic Karra Elejalde sigui un sicari letal i plenipotenciari del govern espanyol perseguint uns pobres soldats (o no, que viuen en casalots de disseny!) mig sonats? En tot cas, el film ens remet a *El mensajero del miedo*, de 1962, dirigit pel sòlid John Frankenheimer. Un thriller de la guerra freda que posava en qüestió els mètodes legals d'allò tan impossible, oxímoron genuí, com confiar en la intel·ligència (?) militar. Val a dir que l'actor fetitxe Al-

Invasor

Director: Daniel Calparsoro.

Intèrprets: Alberto Ammann, Antonio de la Torre. Espanya, 2012. 99'. JC Alpicat, Lauren Lleida. 30 novembre.

berto Ammann del Calparsoro va de Frank Sinatra galaic. De revista *Gentleman*, o allò de l'elegància dins un desordre.

La imatge. Diego-Antonio de la Torre gravant el genocidi familiar a mans de la tropa salvadora, invasora.

La frase. "Ens paguen per callar", confessa Diego al turmentat capità. I és que, com sempre, el silenci dels anys té un preu. Alt.

La recomanació. Interessats en thrillers bèl·lics vinguin d'on vinguin, és a dir, blanc sobre negre.